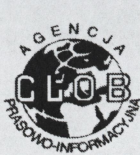

11

Buna T. Polski
665

Dzień Dobry

WARSZAWA

T. Nr

10

07-03-2003

TEATR

Wraca Kaliban

Jarosław Kilian, reżyserując „Burzę”, podjął się trudnej sztuki zmagania z wieloznacznością ostatniego szekspirowskiego dramatu. Z jednej strony daje ogromne pole dla wyobraźni odbiorcy, z drugiej jednak wymogi przedstawienia teatralnego w sposób oczywisty zmuszają do obrania jednej drogi interpretacji.

Głównym motywem, na którym zbudowana jest fabuła przedstawienia, jest ukazanie człowieka władającego sztuką teatru (Prospero). Maga opętanego chęcią zemsty i realizującego z obsesyjną dokładnością kolejne punkty misternego planu. Wielkiego reżysera ostatecznie zaskoczonego własną bezradnością wobec prawideł życia. Tytułowa „Burza” rozgrywa się na wielu płaszczyznach. I każda z postaci przeżywa ją indywidualnie. Dla Prospera jest to okazja do wcielenia się w odebraną mu kiedyś rolę władcy, dla Mirandy możliwość kontaktu z ludźmi z innego świata, dla króla Neapolu Alonza i jego świty to katharsis oraz uświadomienie sobie własnego miejsca w porządku świata.

Wyspa, na której rozgrywa się akcja, jednym jawi się jako raj, innym jako kwintesencja natury, jeszcze innym jako miejsce tragiczne i przerażające. Spektakl wprowadza widza w zagmatwaną mozaikę zrzędzeń losu, ludzkich namiętności i słabości, prawości i niegodziwości, zawierającą pierwiastek mądrości przekraczających nawet najśmielsze ludzkie scenariusze.

Monika Smoczyńska

„Burza” w Teatrze Polskim jest kolejną, w ostatnim okresie, adaptacją tego dramatu na warszawskich scenach

foto TP

„Burza”, reż. Jarosław Kilian, scen. Adam Kilian, muz. Abel Korzeniowski, tłum. Stanisław Barańczak, wyk.: m.in. Janusz Zajączkowski, Krzysztof Kumor, Olgierd Łukaszewicz, Leszek Teleszyński, Teatr Polski, ul. Karasia 2. Najbliższe spektakle: 8 marca (premiera), 9 marca, 11–16 marca o godz. 19. W dniu premiery o godz. 17 promocja książki Edwarda Krasińskiego „Teatr Polski w Warszawie 1939–2002”.